Telefon Kontor 187 K. **Foss Bryggeri** Telefon Kontor 187 K.
Scandinaviens nyeste, mest tidsmæssige Bryggeri anbefaler
Lagerøl, Pilsenerøl, Bokøl, Kulmbacker.

Verdens Gang.

Carl I. Christophersen & Co. anbefaler sit Lager
Port & Sherry Bordeauxvin.

No. 178. | Udkommer alle Søndage. Priser ubendøs 2 Kr. 25 (ved Bestillinstiene 2 Kr.) Kvartalet og indenbøs 60 Øre Maaneden. Ekspedition Torvet 4. | Onsdag den 17. Juli 1901. | Annoncepriserne er 20 Øre Petitlinjen, reserveret Plads 25 Øre, paa første Side 30 Øre Leie- og Tjeneste-Annoncer 12½ Øre. Udlandet 10 Øre mere. Ekspeditionen Torvet 4. | 34. Aarg.

Overretssagfører Kristian Strøm
Trondhjem.
Incasso. Procedure.

Overretssagfører
H. Hammerstad,
adr. Kolbu v. Toten.

Overretssagfører
Gabriel Jaye,
City-Passagen. Telefon 3047 k.

Overretssagfører
Kolbjørn Øde
Skippergd. 35 — Kristiania — Tlf. 6595

Forlang altid Frydenlunds Øl.

Poulsen's Punsch

Tandbergs Aquavit.

Tandlæge Krogh den ældre
(Carl von Krogh)
Universitetsgaden 16 II. Telefon 3745.

Kjøb **Løitens Taffel-Aquavit**
fineste fuseltri Vare.
Tilkjendt 8 Guldmedaljer.

Jernvägsmateriel,
såsom person- & godsvagnar af alla spårvidder, såvensom vagnvägar, leveras skyndsamt till billiga priser.
Vagn- och lokomotivhjul omvarvas. Gudavagnar uthyras.
Årlig tillverkning 1.000 vagnar.
Axlar och hjul äro of Surahammars, Krupps i Essen och Huldschinskyske Hüttenwerk A. G. i Gleiwitz.
Leverantörer till Sveriges Statsbanor, Bergslagarnes jernvägar m. fl
Ludv. Rössels Mek. Verkstads A.-B., Arlöf, invid Malmö.

Fiks,
Telefon 9006.
privat oplysningsbureau, har foretaget en væsentlig forandring derhen, at kun abonnenter kan nedlægge bestiled hos bureauet, men at enhver ikke-abonnent kan ringe op Fiks og erholde den nødvendige bestiled.
At bureauet Fiks saaledes vil være til stor nytte for enhver forretningsdrivende og private maa jo være indlysende.
Er det ikke ofte tilfælde, at en bestiled skal gives, men at det ikke altid kan ske i forretningstiden. Fiks kan da benyttes som Centralstation og bogge parter bliver hjulpne.
Længer anbefales at benytte Fiks, naar smaaforier foretages — saa patienten gjennem bureauet kan erfare, hvor vedk. lægo kan træffes eld. adr. paa vikaren.
Ved istandbringelsen af udfugter vil det kun kostbart at benytte Fiks, hvor aftaler & bestiled kan vedlægges og gives.
Abonnementspris:
Pr. md. kr. 0.30, kvartal kr. 0.85, halvaar kr. 1.60 og aar kr. 3.00.
Telefontid alle hverdage kl. 9—2, 3—10; søn- & helligdage kl. 11—2, 5—8.
Abonnement tegnes hos: Edv. T. Aas, Thv. Meyergad. 41, fru Amalie Brehmer, Moltzergad. 9, A. S. Didriksen, Carl Johansgd., Grimsgaard & Greiteville, Huitfeldtsgad. 1, M. Gasserud, Brogd. 24, Edv. Magnussen, Hauglehaugsv. 32, samt pr. telefon (9006) i Fiks kontor, Prinsensgad. 11 III.

„Morgenposten"
Største Udbredelse!
44,000.
Intet Dagblad i Christiania har hast saa stor Fremgang som „Christiania Nyheds- og Aftenbladsmarkedet" (Morgenposten). I Løbet af 3 Aar har Abonnentantallet steget over 14,000.
„Morgenposten" er upolitisk.
„Morgenposten" bringer Nyheder og Telegrammer ligesaa hurtig som de andre Dagblade.
„Morgenposten" læses af alle Samfundsklasser.
„Morgenposten" koster 40 Øre Maaneden indenbøs, Kr. 1.75 Kvartalet udenbøs. Halv-Uge-Udgaven koster 50 Øre Kvartalet udenbøs. (H.O.)

BRANDFORSIKRINGSSELSKABET
HAMBURG-BREMER
TELEF. 2626. SKIPPERGD. 30
De meget efterspurgte
Metalbælter
findes nu atter paa Lager hos
M. Dopheide's Eftf.,
Carl Joh.s Gade 21.

Alle telegrafiske Efterretninger her i Bladet, som ikke udtrykkelig tilskrives andre Kilde, er kommet gjennem Norsk Telegrafbureau.

Et Monument for Petter Dass i Nordlands-Leden.

Der er neppe nogen anden nordisk Digter, som har sunget sig tætteres, inderligere, uloseligere ind til sit Folks Hjerte end Petter Dass; især, naar man de regner Nordlændingen for hans egentlige Folk. Om alle strøme og trykte Blade af „Nordlands Trompet" blev tilintetgjorte, dens Indhold vilde dog fra Ord til ord blive bevaret, saalange der ligger en Arne paa Norges Vestkyst. Den er Nordlands og Nordlændings Tanke. Og videnom i Norden lever Præstens Ry endnu den Dag i Dag; ⁂ han var en ensklig sjælende Fælkel paa de mørke Aarhundreders Himmel heroppe i Norge, men en Fakkel, som var doppet ned i og tændt af Folkets levende Sprog og Tanke. Derfor lever og flammer den med Folket. En stor Mand var han, baade som Digter, som Sjælesørger, som det storsindede praktiske Bos Leder og som en af Kulturens Milepæle. Hans Navn er vidtudbreiteligt i Historiens Pergament.

Derude ved Leden fra Lindesnæs til Nordø lever et Fiskerfolk, som Landet for en væsentlig Del skylder sin Velfærd. I haard, selvforsagende Anstrømhed og med stadig Fare for at „sætte Livet til" i Kampen mod de voldsomme Elementer transitter det aarligaars Havet mangfoldige Millioners Værdi. Dette Folk omfatter Petter Dass's Navn og Værker med en ærende, aldrig svigtende Pietet, betragter ham som sin Helt — og mer end det.

Hvad om nu Landet for en Gangs Skyld gav sine fjærde Fiskere en Gave, som vilde naa til Bunden af deres Hjerter, — et Monument over Petter Dass midt ud i Nordlands-Leden?

Jeg tænker mig ham staaende — eller, som jeg nedenfor vil sige, gaaende paa en fremspringende Klippeud, fjet Ekstempel udenfjor Bodø; til her er Ledens Knudepunkt og Nordlands Hjerte, og her kunde han feed sit og af de fleste. Han skemper fig frem i Uvirk med stadt, forsaadvidet Krop og med kraftigt, godt Hofdæste, medens Præstekjolen og Lokkerne flagrer i Stormen. Blikket skuer skarpt udover Havet, som er i Oprør. En Bønnebog i den ene Haand; den anden svinger han i Luften — som i et mundigt Slag efter onde Magter. Hele Skikkelsen maatte være overmatterig baade i Størrelse og i Fremtoning, saadan som Petter Dass staar i Folkets Bevidsthed med Magt og Myndighed over Luftens og Markets faade Aander. Kunstnere burde og maatte kunne forlene den med det største Fond af Mysticiismens Glorie. De Tusener af Fiskere vilde kænke fine Sei og ankre Baadene for at se paa Ham, — Nordlændingen tænker og siger Ham. Og naar de i den strengeste Vinterkulde jatter over Vestfjorden, vil Petter gøre dem sin Velsignelse med paa Færden. Om Sommeren, naar de omber tilbage fra Finmarken, vil Petter bygge dem velkommen.

Den med Hensyn til kunstnerisk og aandelige Nydelser jomfuelige store Masse vil for første Gang føle et Puls fra Kunstens og Aandens Verden faa fig imede, føle sit Sjælelip faa Luft under Vingerne. Og hvad Fulde vil bedre end netop en Statue af Petter Dass kunde hvælve og lokke Vestfjordens Beboere til at forstaa og nyde Kunstens aandelige Magtes? Kunstens selv vilde paa fin Side kunde sætte Farve paa fit Kart, der det var vist hvidt.

Men hvorfra faa Midlerne? Det Spørsmaal stiller fig naturligvis saadan for i første Række. At bringe den økonomiske Del af Sagen i Gjænge, synes jeg, maatte være en Wræssog først og fremst for de mange, der har samlet fig betydelige Formuer paa Fiskeriudbredelsen. Og dernæst for Geistligheden, for Lærerstanden og for Videnskaben. Saa kunde man, længe ud Bøsser i Nordlands- og Finmarksbygderne og paa Turistskibene her oppe og samtidig udtede en Jubdybrelse til Tegning af Bidrag.

Skulde hans Høiærværdighed Biskop Bang finde denne Tanke realisabel — jeg tviler ikke paa, at den forøvrigt har hans Sympati — tillader jeg mig at henstille til ham at sætte fig i Spidsen for Dannelsen af en Petter Dass-Monumentkomite. Og naar Komitees Øm i Stand, vilde Kunstnerne kunne begynde at tænke paa Petter Dass.

Jeg tyldser at tilføie, at Ideen til ovenstaaende har jeg delvis faaet af Hr. Billedhugger Heggelund, der nylig har gjørt Udkast til en Bustø af Petter Dass.

Mathias Jacksen.

Dødsfald. Præses for det forøvrigt Akademi for de fire Kunster, Friherre Johan Nordenfalk, er afgaaet ved Døden.

Aarets Feltøjenestøvelser skal jom bestemt holdes i Tidsrummet 30. August til 5. September i Strøget mellem Mardalsosen og Aasen Kirke. Ved Hovedkvarteret Generalstab er jom Stabschef beordret Generalstabschefen General H. Hansen. Som Chef for Kampdommerne er beordret General Melthe. Nordpartiets Chef bliver General Dorragard med Kaptein i Generalstabyn Morgenstjernens jom Stabschef. Sydpartiets Chef bliver General Klingenberg med Kaptein i Generalstaben Dogt jom Stabschef.

Af „Norge i det nittende Aarhundrede" er udkommet 16. Hefte (8. Hefte af andet Bind). Det indeholder Studier af Jørnt Tordsø Stilhung af Hadbanger, en liden Skisse „Finmarksøiden", af Jonas Lie, en Artikel om Kupperne af Professor Yngvar Nielsen og Begravelsen af Pastor Rudolph Dalms „Fra Distriktsrettens Natur og Folkelin". Alt er rigt illustreret. Sjøm Kunstblad følger et Blad farvetrykte Tegninger af norske Planter af Frøken Ingebrun Sørensen og en „Nøjemaalsø i Ulbik", tegnet af Olaf Rustø.

En Missionær i Annam.

Af Pierre Loti.

Ude i det øverste Øiden, i de Gulede udende Dande, saa nort Stiø, en hvor Panter-baad, i Herr Uger og blakkede Kysten.

Vi haade faa godt jom ingen Forbindelse med Land, der, saa vidt Det kunde naa, haar beboh af Fjelde af en ubeskrivelig grøn Farve eller kreideliggende Skimarker Fakkene i Baadskjøvnen og de omkringende Skoge var mistøvelse og forøbtig findede og holdt fig derfor paa Afstand. En bestemt Lede netiede ein over os fra en nærten stadig grøn Hummel, jom dog underdiden var overtruffet med tunge, sølvarte Sjøer.

En Morgen, da jeg haade Vagt, meldte Morgjangsgrem:

— Kaptein, der kommer en Baad inde fra Bugten og figter jen imod os!

— Hvem er i den?

Jen kreiser Kitteren og forøede:

— Saa vidt jeg kan se, er det en finesiø Præst, jom fiøder i Kattemden.

Uden Dølt, uden Støj gled Baaden hen over det udrørsgelige, sølvagtige, tunne Vand. Un indsøbt una Pige i fort Kjole stod oprejt i Baaden og rørte den bestandelige Øjeti over til os.

Saa fuart haa den kaarne ombord i vort lille Stiø, tilliide haa mig paa Fransk men udtrykte fig paa en klodset, udebjørpelsen Maade:

— Jeg er Missionær, jagde han, og skammer fig Kultringen, men har i over 30 Aar boet i en Landsby, Sam ligger en lefte Timers Gang inde i landet. Dette Befolkningen der er omvendt til Kristendommen. Dengiøen med mit Kommer er et annaade om Øjeiip med vore Fiender, jom truer os fra alle Kanter og ruffer os nær ind paa Livet. Jeg meget er vist at alle mine Sagsfæller vil blive myrdet, hvis vi ikke faar overbistelig Øjelp.

Tømrerne faa vi os ikke stand til at efterkomme hans Begjering. Vil, hvad vi haade af overtledigt Mandskab og Skuts, som kenski understøt jem, og vi haade fun den allermøendøjelige Beskytning tilbage paa Skibet. Vi kunde inkt gjøre for de fastkarte Mennesker, hvis hørgelige Skjæbne vi intet Dølt var i Tvil om.

Midbagstiden med fin overvældende Øede og betaal jeldende Overtøbt var umuligtvis kommet. Den unge Pige var forkjangst fortvivlet med fin Baad og haade overø fig klamp paa den ufunde, grønne Kladbred, men Præsten, jom Skuttelsen haade gjørt ikke taus, dog ingenlunde formummet, blev hos os.

Ved Frokosten kan han fig ikke ud til fin Fordel. Da der ved Kaffen blev budt Cigarretter ud, afslaaede han forøiigt og bøh en af maatte koppe fig Øibe med fransk Tobak, en Øjelelse, han haade maattet lønne i over 20 Aar. Saa underøøbtes han fig med Tørstbø og faldt i Søøn paa Sofaen.

Jeg maa tilstaa, at det ingenlunde var med Glæde, vi imødesaa, at denne uhøbne Gjæstø Beløg mulig ikke kommer til at udtrykke fig over fjere Maaneder, inbtil vi haade afleiert ham i gad Behald inbenfor hans Fædrelands Grænser, og det var derfor med en stø Vaiip, at aldø Øbelens Beløsning saa at lette et Hum Land til hans.

Da Nummet blev ham anøist, blev han saadø forvøiret og kunde ikke forstaa Meningen.

— Men jeg ønsker jo bare paa Merkets Fermindø for at bede Dem om at ro mig i Land, jagde han. De kan siø gjøre det uden Fare.

— I Land! udbrød vi, hvad vil De i Land efter, ærværdige Fader?

— Jeg vil naturligvis vende tilbage til min Landsby, hvorfra han med en virkelig ødøiest Sindø. De forstaar vist, at jeg umulig kan faa mig til No her. Tænk om det ikkø blive til ingørd netø? Nø!

Vi fjøiske fammen omfaøing hø og fitrede paa ham med en Blanding af Mydjerrighø og Begeistring; i dette Mennesøe, jom for forøøøm ø jø uhetøøøligt og hørbagøøgtigt, fønteø nu at øøøke for hørt Ord, han jagde.

— Glem ikke, ærværdige Fader, at De minø af alle øø blive Haanet, Øørmærkø og af øø.

— Det er høiø sandhulligt, forøede han rolig, ikke ulig en af Oldtidens Martyrer.

Den fortalte, at ved Sølvøøgning øilde ti af hans Sognebørn ønøø ham røøø ved Flødbredden for bredtø fammen med ham at begjø fig hjøn til den tørøø Sandø. Hvad der forøø øilde Ø, fiø i Gøø Haand.

Jøø fløø Øiøø blev øø indrøøø, at en saadan Cyøøø øilde øøø det fammø som at gøø den øilø Ø imøø og det tilmø øø rødøøtø, øøø øø Øø, øø øø fø øø øø ø